

sobota 10. týdne v mezidobí

cyklus 1

1. čtení: 2 Kor 5,14–21

S tím, který byl bez hříchu, jednal kvůli nám jako s největším hříšníkem.

Čtení z druhého listu svatého apoštola Pavla Korintánům.

Bratři!

Kristova láska nás nutí k tomuto úsudku: Jeden zemřel za všechny, umřeli tedy všichni; a umřel za všechny, aby ti, kteří jsou naživu, nežili už sobě, ale pro toho, který za ně umřel a vstal z mrtvých.

Proto my od nynějška nikoho neposuzujeme podle lidských měřítek. A třebaže jsme Krista kdysi posuzovali podle lidských měřítek, teď už to neděláme. Když se tedy někdo stal křesťanem, je to nové stvoření. To staré pominulo, nové nastoupilo.

A všechno to pochází od Boha; on nás smířil se sebou skrze Krista a svěřil nám službu, abychom hlásali toto usmíření. Vždyť Bůh pro Kristovy zásluhy smířil svět se sebou, lidem už nepřičítá jejich poklesky a nás pověřil kázáním o tomto usmíření.

Jsme proto Kristovi vyslanci, jako by skrze nás napomínal Bůh. Kristovým jménem vyzýváme: Smiřte se s Bohem! S tím, který byl bez hříchu, jednal kvůli nám jako s největším hříšníkem, abychom my skrze něho byli spravedliví u Boha.

Žl 103,1–2.3–4.8–9.11–12

Odp.: Hospodin je milosrdný a milostivý.

Veleb, duše má, Hospodina,
vše, co je ve mně, veleb jeho svaté jméno!
Veleb, duše má, Hospodina
a nezapomeň na žádné z jeho dobrodiní!

On odpouští všechny tvé viny,
on léčí všechny tvé neduhy.
On vykupuje tvůj život ze záhuby,
on tě věncí láskou a slitováním.

Hospodin je milosrdný a milostivý,
shovívavý a nadmíru dobrotivý.
Nechce se přít ustavičně
ani se hněvat navěky.

Jak vysoko je nebe nad zemí,
tak je velká jeho láska k těm, kdo se ho bojí.
Jak vzdálen je východ od západu,
tak vzdaluje od nás naše nepravosti.

cyklus 2

1. čtení: 1 Král 19,19–21

Elizeus vstal a šel za Eliášem.

Čtení z první knihy Královské.

Milovaný!

Když Eliáš odešel z hory, nalezl Elizea, syna Šafatova, jak právě oral. Měl před sebou dvanáct spřežení, on sám byl při dvanáctém. Eliáš šel kolem něho a hodil na něj svůj plášť. Elizeus opustil býky, běžel za Eliášem a řekl: „Prosím, ať mohou políbit svého otce a svou matku a pak půjdu za tebou.“ Eliáš odpověděl: „Jdi a vrať se; co jsem ti měl učinit, to jsem udělal.“

Elizeus se tedy od něho vrátil, vzal spřežení býků, zabil je, na jejich jařmu uvařil maso a dal ho lidem k jídlu. Pak vstal, šel za Eliášem a sloužil mu.

Žl 16,1–2a+5.7–8.9–10

Odp.: Ty jsi, Bože, mým dědičným podílem.

Ochraň mě, Bože, neboť se utíkám k tobě.

Pravím Hospodinu: „Ty jsi můj Pán.“

Ty jsi, Hospodine, mým dědičným podílem i mou číší,
ty mně zachováš můj úděl.

Velebím Hospodina, že mi byl rádcem,

k tomu mě i za nocí vybízí mé nitro.

Hospodina mám neustále na zřeteli,
nezakolísám, když je mi po pravici.

Proto se raduje mé srdce, má duše plesá,

i mé tělo bydlí v bezpečí,

neboť nezanecháš mou duši v podsvětí,

nedopustíš, aby tvůj svatý spatřil porušení.

Zpěv před evangeliem: Žl 119,36a.29b

Aleluja. Nakloň, Bože, mé srdce k svým přikázáním, ušetři mi svůj zákon! Aleluja.

Evangelium: Mt 5,33–37

Já vám říkám: Vůbec nepřísahajte!

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš řekl svým učedníkům:

„Slyšeli jste, že bylo řečeno předkům: ‚Nebudeš přísahat křivě, ale splníš Pánu své přísahy.‘ Ale já vám říkám: Vůbec nepřísahajte: ani při nebi, protože je to Boží trůn, ani při zemi, protože je to podnož jeho nohou, ani při Jeruzalému, protože je to město velikého krále; ani při své hlavě nepřísahaj, protože ani jediný vlas nemůžeš udělat světlým nebo tmavým.

Ale vaše řeč ať je: ano, ano – ne, ne. Co je nad to, je ze Zlého.“